

To budete koukat! Pražští studenti hrají utrpení, které je skutečné pro uprchlíky + VIDEO

- Redakce CZ24 News | 8. prosince 2019

ČESKO: Simulované drama pomáhá studentům školy pochopit, jak může být pro uprchlíky zmatený azylový proces.

Důstojníci v čepicích se špičkou vydávají nepochopitelné pokyny. Žadatelé o uprchlíky jsou hnáni, odloučení a zmateni. Pro studenty škol v České republice je to simulované drama azylového procesu - nikoli skutečný život, ale cvičení v empatii.

„Cítím se divně, na místě,“ říká Jef, sedmnáctiletý účastník vzdělávací hry.

„Ano, izolované, ignorované, je to trochu děsivé,“ říká jeho spolužák Maija.

Dobrý den, Česká republika, školní program UNHCR, který byl poprvé otestován ve Švédsku, přišel na pražskou britskou mezinárodní školu, aby stimulovala diskusi o uprchlících. Studenti jsou zde snad otevřenější než průměrní čeští mladí lidé, kteří přicházejí z celého světa. Jef je napůl Belgičan, Maija je Brit.

Ráno začíná studenty, kteří jsou v postavení uprchlíků a migrantů, ve frontě, aby viděli „imigrační důstojníky“, které hrají zaměstnanci UNHCR, z imaginární země zvané „Farlandia“. Zdá se, že pozdní český dramatik, disident a prezident Václav Havel se na tento kus divadla díval dolů ze svého portrétu na zdi.

„Myslím, že je to vynikající,“ říká dramaturgička Cindy Kennaugh z USA. „Tak isto jsem provedla simulace. Tato metoda zapojuje studenty. Je zajímavé vidět, jak se většina navzájem podporovala, i když někteří soutěžili a podváděli. Hledají vzor ve zmatku.“

Soňa Rysová z pražské kanceláře UNHCR hraje roli důstojníka, nosí policejní čepici a sluneční brýle, aby přerušila oční kontakt. „Je těžké být tak přísná, rozhodovat o něčem životě,“ říká. Hraní rolí jí pomohlo pochopit stres imigrantů, kteří musí být spravedliví a zůstat odděleni.

Pokud jde o její plynulou „farlandštinu“, říká, že ji vytvořila ze směsi jazyků, které zná - angličtinu, španělštinu a němčinu. „Používám španělskou kroucenou angličtinu. Říkám „rapido, rapido“, když jí chci spěchat.“

Studenti mají za úkol předložit svůj případ orgánům „Farlandia“, chudé země s neobvyklými zvyky. Zde jsou kuře a kachny posvátné a jedle nesmějí být na Vánoce štěpeny. V závislosti na tom, jak „žadatelé“ podají odvolání, budou přijati nebo zamítnuti pro azyl.

„Byl jsem a stále jsem smíšený v celé záležitosti (uprchlíků a migrace),“ říká Pepijn, 18 let, narozený v Praze nizozemským rodičům.

Mezitím se věčně hovoří o Kurdistánu a filmu s názvem Shadi o kurdské dívce, která je nucena uprchnout ze své vlasti a hledat bezpečnost ve Švédsku. Ve svém novém skandinávském prostředí jí chybí matka a hory domova.

Pan Ibrahim, skutečný uprchlík ze Sýrie, vystupuje také jako „lidská knihovna“ a vypráví studentům o svém pětiletém úsilí usadit se v České republice, kde nyní pracuje jako úředník na poště.

„Nevadí mi, že jsem lidskou knihovnou,“ říká trpělivě. „Když jsem přišel do České republiky, všiml jsem si, jaké malé zkušenosti mají (s místními obyvateli) s cizinci.“ Chci změnit své představy o našich lidech. Vysvětluji, že Sýrie má starodávnou kulturu a historii a bohužel bylo mnoho zničeno. Bohužel o tom vědí velmi málo. “

Pro některé studenty má film a setkání s panem Ibrahimem větší dopad než hraní rolí.

„S dramatem jsem věděl, že se jedná,“ říká Sebastian, 17 let, který je napůl Čech a napůl Ital. „Ale film a řeč pana Ibrahima mě opravdu pohnula a přiměla mě cítit, jaké to je být uprchlíkem.“